No. 6. 184[illegible]

VLISSINGSCHE COURANT.

Vrijdag 19 Januarij.

De uitgave dezer Courant geschiedt, geregeld driemaal per week. De prijs van het abonnement is voor drie maanden f 2,25, en franco per post f 2,50. Advertentien worden geplaatst à 20 Ct. de regel, uitgezonderd Huwelijks-, Geboorte- en Doodbekendmakingen, waarvan de prijs van 1 tot 6 regels f 1,20 is, en voor elken regel daarboven 20 Ct., behalve 35 Ct. Zegelregt voor iedere plaatsing. Men abonneert zich bij alle Boekhandelaren en Postdirecteuren in het Rijk. Brieven franco.

Wenken.

Een petitionnement is goed en aanprijzenswaardig; maar waarom aan eene Kamer, die alleen bij fictie, doch in de daad geene lastgeving van de natie heeft? Dat men met honderden en duizenden petitionere aan den Koning en hij zal gehoor geven aan de stem van zijn volk.

—

De *Arnhemsche Courant* heeft eindelijk haar doodelijk stilzwijgen omtrent de wet van belasting op de bezittingen afgebroken; zij betwist de doelmatigheid dezer belasting om gewone uitgaven te dekken, zij heeft daarin gelijk, maar zij tast het onregt ademend beginsel der wet, dat de bijzondere eigendommen voor de staats-, provinciale en gemeente-schulden zouden verbonden zijn, niet in het hart aan. De *Arnhemsche Courant* is niet wat zij was voor deze; zij vit en hekelt, zij wil de heilige nakoming van wetten en reglementen en schijnt niet in te zien, dat de coterie-geest onzer instellingen tot allerlei knoeijerijen aanleiding geeft, zij wil het doel en niet het middel. —

—

Het *Handelsblad* altijd volgende den geest van het oogenblik en de houding welke de Tweede Kamer zal aannemen, geeft wel menigvuldige uittreksels van de menigvuldige aanmerkingen tegen de wet gemaakt, maar komt nog niet rond voor deszelfs gevoelen uit; het vervult den pligt niet, welke op de drukpers rust, om de waarheid in al hare naaktheid voor te stellen. —

—

Niets wordt verzuimd, om de Kamers tot de aanneming van het wetsontwerp te stemmen, men vleit zelfs hare, door derzelver ontbindbaarheid, maar al te waarachtige oppermagt; het *Journal de la Haye* erkent met zoo vele woorden, dat zij naar de natie niet behoeven om te zien, dat zij vertegenwoordigers zijn zonder lastgeving, daar, door het toeval, geworpen, om naar onze keurige grondwet over onze eigendommen en werkzaamheid, als waren wij slaven, willekeurig te beschikken. — De natie konde wel eens hare uitspraken aan hooger beroep onderwerpen.

—

Zoo er nog ziel en leven in de natie is, zullen er toch wel eenige mannen opstaan, die zoo ooit het ontwerp wet mogt worden, hun protest daartegen aanteekenen en ten aanzien der natie verklaren, dat zij dezelve beschouwen als de grenzen der regering te buiten gaande, waaraan zij zich alleen onderwerpen voor zoover de dwangmiddelen der wet hen daartoe noodzaken. —

—

Een gemoedelijk man zeide dezer dagen, dat hij niet minder, maar ook niet meer willende opgeven, dan hij bezat, den eed niet konde en ook niet zoude afleggen.

Een ander antwoordde daarop:

Al wat de mensch vrijwillig doet,
Is zedelijk kwaad of zedelijk goed;
Maar wat de dwang hem doed verrigten,
Hij slechts als werktuig heeft gedaan
Moet op des dwinglands rekening staan,
Want zonder vrijheid zijn geen pligten.

Ik deisde terug op deze aanhaling en dacht tot zulke redenen brengen den mensch despotieke wetten. Arm land, moet de straf van den meineed ook nog op u rusten. —

NIEUWSTIJDINGEN.

DUITSCHLAND.

— De *Vossische Zeitung* bevat een treurig tafereel van de ellende, die te Berlijn onder de arme klassen heerscht. Ook Berlijn heeft zijne holen des ongeluks, gelijk Londen en Parijs. Achter de prachtigtste, schitterende huisrijen in modernen stijl, heerschen op enge plaatsen in de nabijheid der groote fabrijken met ijzeren scepter armoede, honger en dorst, ongeneesselijke ziekte, onkunde en dierlijkheid. Dit bewijst meer dan alle redeneringen doen, het jaarlijksch berigt van het stadsbestuur, volgens hetwelk de uitgaven voor het armenwezen reeds eene hoogte van 446,342 daald. bereikt hebben; dit bewijzen de aanzienlijke sommen door meer dan twintig vereenigingen en weldadige inrigtingen besteed, de opgehoopte werkhuizen, de lijsten der misdaden en zelfmoorden, de onzekerheid van den eigendom en de prostitutie. En intusschen is met al de middelen, die aangewend worden, volstrekt niet te helpen; er moeten andere middelen bedacht en gebruikt worden. Ook aan de Moezel wordt een nood- en hulpgeschrei aangeheven; maar in een gedeelte van Silezie is de ellende onder spinners en wevers ontzettend, en men kan niet voorzien, hoe zij verminderd zal worden.

— De *Augsburger Allgemeine Zeitung* deelt, onder de rubriek « *Nederland*," het volgende mede: « Men zegt, dat het nagelatene vermogen des graven *van Nassau*, voor de eene helft aan den regerenden koning, en voor de andere aan prins *Frederik der Nederlanden* en prinses *Albert van Pruissen* vermaakt is. De gravin *van Nassau*, daarentegen, zou geen erfdeel, maar een dubbel jaargeld ontvangen. Met zekerheid is hiervan echter nog niets bekend. Het *Handelsblad* is opgevuld met correspondentiën van grondbezitters, kooplieden, kapitalisten, ambtenaren en meer anderen, die, ieder uit zijn standpunt, de nadere bepalingen van de voorgestelde belasting op het vermogen aanvallen. Men vindt, daarentegen, in gemeld blad zeer weinige artikelen, die het ontwerp verdedigen."

ENGELAND.

LONDEN, den 13. Januarij. Den 4. dezer is te Clonmel wederom een groot banket aan *O'Connell* gegeven. Te dier gelegenheid had de stad reeds vroegtijdig in den morgen het levendigst aanzien; muzijkanten doorkruisten de stad om fanfaren en volksliederen te doen hooren, en de geheele bevolking was op den been, tot vorming van den trein, die den *Beoryder* te gemoet zou trekken. Vier mijlen van die stad heeft dit geleide hetwelk 36 ambachten of gilden, met derzelver banieren, en een aantal ruiters telde, het rijtuig van *O'Connell* ontmoet, en hem van daar gevolgd tot aan zijn hotel, aldaar is de *Beoryder* op het balkon verschenen, om eene toespraak te doen aan de menigte, die zich ook door eenen hevigen slagregen niet heeft laten weêrhouden, aandachtig daarnaar te blijven luisteren. Van de aanspraak zelve is het volgende een vlugtig overzigt.

« Mijne waarde vrienden, het zou ondankbaar en wreed van mij zijn, u lang op te houden; (geroep: *Dat doet er niets toe.*) Overigens ook, indien gij moedig zulk een weder trotseert, zoo is het, omdat gij zulks verkiest, omdat uwe drift voor onze taak er u toe drijft, en van waar die drift? uit uwe innige overtuiging, dat er buiten de herroeping der Unie geen heil voor Ierland is. De blijken dat men die herroeping algemeen en volstrektelijk begeert, zijn zoo sterk geweest, dat de vijand, beseffende dat zoo sterke blijken door geene redeneringen tot zwijgen waren te brengen, de baijonnetten uit de scheden heeft getrokken en deze verstompt zijnde, heeft hij zijne toevlugt genomen tot den Procureur-generaal, aan wien hij den last heeft opgelegd van ons te vervolgen. Het gene ons in deze beproeving tot troost verstrekt, is de bewustheid dat Ierland zijn lot in eigen handen heeft. Gij weet, ik heb u nimmer bedrogen, en ik herhaal het u, het Iersch volk is zeker van eene goede uitkomst, indien het zich slechts behoorlijk blijft gedragen; het is vooral langs den weg des vredes, dat gij een goed bestuur moet verkrijgen. Laat u, door niets ter wereld tot eenige oproerige beweging verlokken. Onthoud u van alle geheime genootschappen. Wilt gij mij belooven er nimmer deel aan te zullen nemen? (geroep; *Wy zweren het.*) Blijft rustig, om het even welke ook de uitkomst van het regtsgeding moge zijn; het lot van Ierland hangt volkomen af van eene, zes maanden lang, onafgebroken betoonde rust. (Geroep: *Maak er staat op; wy zullen ons rustig houden.*) Het is wel, ik bedank u, uw verstandig gedrag zal deszelfs belooning erlangen. Nimmer eenig geweld, nimmer eenig oproer, het ministerie is roekeloos genoeg geweest, om het land met soldaten te overkroppen. Beleedigt die troepen niet; geene uitspattingen. Waant gij, dat het ministerie twee of drie jaren lang het onderhoud van zulk een leger zal kunnen bekostigen? Houd u slechts zes maanden rustig en, ik beloof het u op mijn hoofd, gij zult de herroeping hebben."

Een banket van 280 couverts, onder voorzitterschap des eerwaarden Doctor *Burke*, is op deze toespraak gevolgd.

De hem toegebragte toast is door *O'Connell* zakelijk aldus beantwoord geworden:

« Mijne Heeren, de dag der regtspraak komt nabij; niet de regtspraak in het kleingeestig geding, hetwelk voor het koninklijk hof staat gevoerd te worden, en hetwelk slechts een nietig stofje in de weegschaal is, maar de regtspraak omtrent de groote beproeving, welke het volk van Ierland verduurt. Het andere geding kan zich oplossen, of wel in eene vrijspraak, of wel in eene wederregtelijke veroordeeling; dit doet niets tot de belangen van Ierland. Ierland is reeds meester van zijn lot, de weg des vredes moet hetzelve onfeilbaar deszelfs doel doen bereiken; maar een enkele druppel bloeds en het gansche gebouw der nationale verbeteringen en vrijheden stort in een. De geschiedenis van het jaar 1843 is daar om ons te leeren, wat een wel georganiseerd volk, hetwelk rustig voor deszelfs regten strijdt, vermag. Voor het jaar 1843 werden de voorstanders der herroeping als visionarissen beschouwd, thans is de Iersche nationaliteit niet langer slechts een droombeeld. Zeven en dertig monster-bijeenkomsten hebben het Engelsch gouvernement moeten overtuigen, hoe krachtig de eischen van het volk zijn. Thans is er geene plek meer op geheel de beschaafde wereld waar men Ierland niet grondig kent, niet ten volle waardeert."

FRANKRIJK.

— De *Gazette de France* van den 13. meldt het overlijden van den hertog van Angoulême, ten gevolge der ziekte waaraan die prins zoo langen tijd heeft geleden.

— Een genootschap met een gemeenschappelijk kapitaal van 20 millioen francs, vormt zich te Parijs om de exploitatie van de vermaarde vallei van Mitadja in Algérie te ondernemen. Men zegt, dat zij 15 à 18,000 kolonisten naar Afrika zal zenden.

— Men heeft berekent, dat er te Parijs gedurende een jaar meer dan 10,000 portretten, met de Daguerreotype vervaardigd zijn. Er houden zich thans zoovele kunstenaars daarmede bezig, dat de prijs derzelve zoo zeer gedaald is, dat ze reeds voor 1 fr. het stuk geleverd worden.

— Men schrijft uit Vienne, in het departement van Isère, dat den 1. dezer aldaar in de nabuurschap een vreesselijk voorval heeft plaats gehad. Een persoon, die zijne bloedverwanten ging bezoeken, werd eensklaps door drie groote honden aangevallen. Nadat de aangevallene een kwartier uurs wanhopig gestreden had, in welken tijd vele menschen op zijn geschreeuw toegeloopen waren, die echter den moed niet hadden zich in het gevecht te mengen, werd hij door een gelukkig toeval gered. Een der honden wilde hem hevig aantasten en op den grond werpen, doch sprong mis, stortte van den dijk en bleef daar door den val bedwelmd liggen. Van dit oogenblik maakte de ongelukkige gebruik om te ontkomen, en werd door de derwaarts gekomenen naar de stad gedragen.

BELGIE.

GEND, den 15. Januarij. Gisteren om 11 ure is de hertog *van Bordeaux* van Ostende alhier aangekomen, en is tot 3 ure, des namiddags alhier verbleven, toen Z. K. H. naar Keulen is vertrokken. Zaturdag avond is de hertog met de paketboot *the Earl of Liverpool* te Ostende aangekomen. Het gevolg van den prins bestaat in 4 personen, waarbij de hertog *de Levis*. Het overlijden van den hertog *van Angoulême*, te Goritz, heeft de terugreis van Engeland naar Oostenrijk bespoedigd. De 3 rijtuigen van den hertog zijn eenvoudig. Men ziet er een gekroonde H. op geschilderd. De hertog is niet groot van gestalte, blond, bleek aangezigt, met de bekende trekken der Bourbons. Hij is zeer vriendelijk en voorkomende in zijn omgang.

NEDERLANDEN.

's GRAVENHAGE, den 15. Januarij. Sommige schrijven de reis van Zijne Exc. den minister *Rochussen* naar deze residentie, op dit oogenblik, aan staatkundige redenen toe. Men verneemt stellig, dat die reis volstrekt met geene staatkundige aangelegenheid in eenig het minste verband staat, en dat zij uitsluitend de regeling van eenige particuliere zaken ten oogmerk heeft.

— Bij ministeriele resolutie is bepaald, dat alle brieven en pakketten aan het adres van de Eerste of Tweede Kamer der Staten-Generaal, of aan de presidenten dier Kamers, per post verzonden wordende, van de voldoening van het port zijn vrijgesteld.

— Nog is bij ministeriele resolutie bepaald, dat de vrijdom van briefport, tot dus verre door de beambten van het postwezen als zoodanig genoten, is afgeschaft, en dat alleenlijk slechts vrijstelling toegestaan is voor de briefwisseling, welke de voorschreven ambtenaren, uit hoofde hunner betrekking en ter zake van dienst-aangelegenheden, hebben te ontvangen of te verzenden.

— Z. Exc. de Minister van Marine heeft de ingezetenen dezer residentie die eenige goederen, boeken of papieren onder derzelver berusting mogten hebben welke zij, bij gelegenheid van het afbranden zijner woning en van een gedeelte van het locaal van het Departement van Marine, op den 8. dezer, onder derzelver bewaring hebben gelieven te nemen, verzocht om dezelve te doen terug bezorgen, of daarvan opgaven te willen doen, ter secretarie van het Departement van Marine, thans gevestigd in het gebouw van den geneeskundigen dienst, in het Voorhout tegen over het afgebrande gebouw.

— Men verzekert, dat aan de vroeger vermelde voordragten omtrent veranderingen in de uniform der infanterie, voor als nog althans, geen gevolg zal worden gegeven. Alleen zou de verandering zich bepalen bij het afschaffen van het tot hiertoe in gebruik zijnde maringo laken, waarvoor in de plaats gesteld zal worden donker blaauw laken, en ligt blaauw laken voor de pantalons, zijnde de verw van dit laken, gelijk men weet, indigo, Javasch product.

— Men verneemt dat alhier eerstdaags, bij de boekhandelaars gebr. *van Lier*, drie steendrukplaatjes zullen worden uitgegeven, die het door den brand van 8. dezer zoo deerlijk geteisterd gebouw van het departement van marine, vóór, gedurende en na die ramp, naauwkeurig voorstellen.

— Uit Utrecht wordt gemeld, dat er, naar men verneemt, pogingen zijn aangewend, om den heer mr. *P. L. Begram van Jaarsveld*, president van de arrondissements-regtbank te Gorinchem, de portefeuille van het departement van financien te doen opdragen.

's HERTOGENBOSCH, den 12. Januarij. Naar men verneemt zijn ook hier ter stede onderscheidene verzoekschriften ter teekening in omloop, en eenige reeds ingezonden, waarbij, zoo wel de groote als kleine grondeigenaren en andere belanghebbenden, bij de Tweede Kamer der Staten-Generaal hunne bezwaren inbrengen tegen en de niet-aanneming verzoeken van het onlangs voorgedragen wetsontwerp op de inkomsten en bezittingen.

MAASTRICHT, den 13. Januarij. Men verneemt, dat de gedeputeerde staten van Limburg, zoowel aan den Koning als aan de Kamers, een adres hebben gerigt, om dezelven te verzoeken op het middel bedacht te zijn, om Limburg, ingevalle de wet, betrekkelijk de belasting van 1½ pCt. op de bezittingen, mogt worden aangenomen, van dien last te ontheffen.

GEMENGDE BERIGTEN.

Denemarken heeft zijne O. I. bezittingen voor 100,000 p. st. aan Engeland verkocht. — De Etna stoot nog aanhoudend groote rookwolken uit. — Maria Christina blijft vooreerst te Parijs. — Tusschen Sardinië en Tunis blijft de spanning voortduren, maar er is nog geen oorlog verklaard. — De inhuldiging van het gedenkteeken voor Molière heeft den 15. plaats gehad. — Het dorp Zandvoort telt reeds tusschen de negentig en honderd personen, die geen sterken drank meer drinken. — De advokaat Bont wordt genoemd als mede-executeur in den boedel van Z. M. Koning Willem Frederik, Graaf van Nassau. — Te Dwingeloo is een fonds gesticht voor afgeleefde visschers te Scheveningen. — Men is voornemens, te Rotterdam een nieuw kerkgebouw te stichten. — In Amsterdam en Rotterdam is de godsdienstijver zoo groot dat in de kerken om een plaats gevochten wordt. — Het overlijden en begraven van den Graaf van Nassau, heeft onderscheidene ridders doen geboren worden. — De hertog van Wellington is door de Koningin Victoria uit zijne slaap met een ruiker zeer minzaam wakker gemaakt. — De politie te Dresden heeft Mlle Klüngel, slaapwandelaarster aldaar, het zingen bij nacht alsmede 't doen van wonderen verboden, op verbeurte van 5 Th. — Geoctrooijeerd J. J. Jansen de Kuiper te Brussel op een middel om slijk en steenkolen te smelten; item F. F. van Dijk te Jutrijp, die veen in meest weet te veranderen. — Binnen Rotterdam zal een modderpoel, slijkvaart genoemd, worden gedempt.

MENGELINGEN.

DES KEIZERS NEEF.

In den herfst van het jaar 1814 kwam bij de criminele regtbanken te Parijs een geval voor, dat van omstandigheden vergezeld ging, die de regters bijna noodzaakten, hunne waardigheid te overdrijven, ten einde die niet geheel te verliezen, en waarbij slechts de aan de heiligheid der plaats verschuldigde achting hun hunne lachlust kon doen bedwingen.

Een jong mensch van achttien jaren, sergeant-majoor onder de tirailleurs van een oud regiment van NAPOLEONS jonge garde, ontkwam slechts door een wonder aan de volslagen vernieling van zijn corps in den bloedigen slag bij Brienne. Daar hij zich nu niet andermaal aan de redding door zulk een wonder wagen wilde, keerde hij naar zijn vader te Parijs terug, die hem echter waarschijnlijk niet toereikend van geld voorzag, om zijne neiging tot verkwisting en ledíggang naar wensch te bevredigen.

Al spoedig moê, de zoon van een eenvoudig burger te zijn, komt JOZEF BERGSTEIN (zoo heet de held der geschiedenis en de aangeklaagde in het proces) op den inval, om in een rijker en voornamer familie over te gaan; doch wat verwanten zou hij zich geven? Als men de keus heeft, moest men wel een dwaas zijn, zoo men niet de allerbesten nam. Hij gaf dus de voorkeur aan de familie ROMANOW, wier hoofd toenmaals niemand anders, dan Z. M. ALEXANDER I, keizer aller Russen, was. Het was toen juist in den tijd, dat deze monarch de opmerkzaamheid van geheel Europa tot zich trok, en zonder omstandigheden verhief hij zich tot den *neef* des czaars. Hij verstond een weinig Duitsch, had den veldtogt in Rusland meêgemaakt, bezat eene onbegrijpelijke mate van drieste gevatheid en had dus alles, wat men noodig heeft, om van de ligtgeloovigheid der menschen partij te trekken.

Onze held verliet dadelijk de straat *du Four St. Honoré*, waar zijn vader woonde, en nam zijn intrek bij GALISEAU, een kok en kamerverhuurder op den boulevard *du Mont Parnasse*, onder den titel van prins KOMBURUSKI-KAUDORUSKI-PADOROSKI, overste der Donsche kozakken, kommandant van een jagercorps, adjudant van den Russischen keizer en van den prins VAN SCHWARZENBERG; want op de zonderlingste wijze mengde hij al deze waardigheden dooreen, waarvan hij nu de eene, dan de andere plagt aan te nemen. De titel echter, waaraan hij de meeste waarde hechtte, was die van een neef van keizer ALEXANDER, en deze hield hij dan ook altijd aan.

In dit huis maakte hij kennis met onderscheidene personen, aan wie hij zijne magtige bescherming beloofde. Inzonderheid schonk hij zijne gunst aan een' jongen candidaat in de regten, SULLINGER, die zich uiterst gelukkig schatte, den vorst een paar pistolen te mogen aanbieden, waarin hij behagen scheen te vinden en die dan voorzeker ook beter voor een Kozakkenoverste pasten, dan voor een aanstaanden advokaat.

De nieuwe Russische prins reed in Parijs in een huurrijtuig rond, dat hij echter vergat te betalen: ook verwees hij de lakenkoopers, hoedenmakers en banketbakkers — want zijne Doorluchtigheid hield veel van zoetigheden — gemakshalve tot zijnen schatmeester. Eindelijk bekroop hem de lust, om het toevlugtsoord der dapperen, het Invalidenhuis, te bezigtigen. Ondanks zijne eenvoudige kleeding — hij droeg eenen groenen overjas, die aan den blaauwen rok van FREDERIK DEN GROOTE herinnerde — ondanks zijn erbarmelijk geleide — als vijand van alle praal en pronk, had hij slechts een haveloozen loonbediende bij zich — werd de neef van ALEXANDER door den generalen staf der Invaliden op eene aan zijn rang en den naam zijns ooms passende wijze ontvangen.

Men toonde hem de kerk en al wat het huis merkwaardigs heeft; hij ging in de eetzaal en dronk op de gezondheid der dapperen, die dit met een teug op het welzijn des Russischen keizers beantwoordden. Vervolgens nam hij een ordelint uit zijn knoopsgat en bood dat aan een der officieren aan, die aarzelde het aan te nemen; doch de prins beval en de officier gehoorzaamde.

Een ander officier nam een snuifje uit zijne zilveren doos; onze held verzocht om eene prise en stak de doos bij zich met de woorden: «Ze zal mij een aandenken zijn van een wakker soldaat; gij zult mij vergunnen, haar tegen eene gouden tabatière in te ruilen." De officier zwijgt, door zoo veel goedheid en genade geheel verrast.

«Ik zou," vervolgde hij, zich tot den generaal wendend, «aan deze eerwaardige krijgslieden gaarne eenig bewijs van mijne mildheid achterlaten."

«Het is hun uitdrukkelijk verboden, iets aan te nemen.

«Bovendien wensch ik eenige inkoopen te doen, maar heb niet dan Russische effekten bij mij — doe mij een wisselaar wijzen."

«Ik ken hier geen in de buurt," antwoordde de generaal, terwijl hij voorkomend zijne beurs aanbood. — Zij werd aangenomen, alhoewel zij niet meer dan twintig goudstukken inhield. Dit was nogthans ook het eenige bezoek, dat deze Doorluchtigheid goedvond, aan de Invaliden te brengen.

Tot hiertoe behoorden al deze onbezonnenheden slechts voor de correctionele regtbank te huis; eerst toen hij ook buiten Parijs strooptogten ondernam, verviel hij op het gebied der criminele policie. Na eenigen tijd te Meudon vertoefd te hebben, waar hij ten koste des logementhouders open tafel hield, wilde hij eene proef nemen, om te Versailles goede zaken te doen. Op weg daarheen ontmoette hij een Fransch officier, die aan zijne verhalen en titels niet onvoorwaardelijk geloof scheen te schenken; doch bij zijne aankomst te Versailles viel hem dadelijk een met de Sint Lazarus- en Lodewijksorde versierde grijsaard in het oog. «Het verheugt mij," sprak hij dezen aan, «een ouden dienaar des konings van Frankrijk te zien!" En met verwonderlijke vlugheid van tong dischte hij zijnen roman op, die door de heer DE BELMARE met al de goedhartige onnoozelheid aangehoord en geloofd werd, waarvan vervolgens zijn gansche gedrag blijken gaf. Hij noodigde den prins ter maaltijd, die een blaauw lint van onder zijn rok nam, en het bij de heide lintjes van zijn gastheer voegde met de verklaring, dat hij hem benoemde tot groot-commandeur van de Malthezer-orde.

De eer, om een vorst te onthalen en een nieuw ordesteeken te ontvangen, moet het geheugen van den ridder DE BELMARE geweldig verward hebben; want anders had hij zich moeten herinneren, dat het lint der Malthezer-orde zwart is en dat bij die ridderschap in het geheel geen groot-commandeurschap bestaat.

Het verscheelde weinig, of de heer DE BELMARE ware geheel onschuldigerwijze medepligtige eens bedriegers geworden, van wien hij enkel het offer was. Zijne vrouw, die in 't volkomen vertrouwen op de beloften van den jongen vorst reeds alle toebereidselen tot eene reis naar Parijs maakte, waar zij aan den Russischen keizer zou worden voorgesteld, bood den doorluchtigen vreemdeling, die nog altijd niet dan Russisch papier had, hare beurs met honderd francs aan, terwijl zij zich omtrent de nietigheid der leening verontschuldigde. Haar echtgenoot bragt hem bij een horologiemaker, wien hij door de toevoering van zulk een voornamen klant eene onschatbare dienst dacht te bewijzen. Onze held koos een horologie met ketting voor den nog al niet onaanzienlijken prijs van 800 francs; zeide den verkooper, zijn geld den volgenden dag te Meudon, waar hij gouverneur was, te doen afhalen, verzocht hem, nog meer horologiën mede te nemen, die hij alle koopen wilde, en beloofde hem zelfs de plaats van hofuurwerker op het kasteel. In den winkel des horologiemakers vaardigde hij ook hoogst eigenhandig het besluit ter benoeming van den heer DE BELMARE tot groot-commandeur uit.

Des avonds ging hij met den nieuwgefabriceerde grootcommandeur naar het koffijhuis. Het toeval voerde ook den horologiemaker en den ongeloovigen officier, die hem dien morgen ontmoet was, daarheen. De eerste, die van den officier een wenk had ontvangen, verzocht den kooper van zijn uurwerk om een gesprek onder vier oogen, en verklaarde hier, dat hij geld of zijn stuk terug verkoos. De in 't naauw gedreven gelukzoeker leverde het horologie weder uit, verzocht enkel, de zaak geheim te houden, verliet het koffijhuis, wierp zich te paard en galoppeerde naar Parijs, terwijl de officier hem op den weg naar Meudon vervolgt, waar hij een groot feest bereid en een talrijk gezelschap verzameld vindt. Men verwachtte den prins.

Eenige dagen na deze meer gevaarlijke, dan winstgevende onderneming trok de Kozakken-overste, die daardoor den moed niet verloren had, naar Saint-Maur en vroeg naar den maire, die toevallig afwezig was; men haalde dien der naastbij gelegen gemeente Point-Saint-Maur. Hij kondigde dezen aan, dat de Russische keizer tegen tien uur 's avonds met 800 man kavallerie te Saint-Maur aankomen zou, en eischte daartoe de benoodigde levensmiddelen met fourage. De maire verlangde eene schriftelijke order en deze werd dadelijk opgesteld. Hij at bij den maire, in welken tusschentijd men vruchteloos moeite deed, om het verlangde bij elkaar te brengen. Nadat hij van zijn gastheer diens horologie geleend had, begaf hij zich nu naar den grondeigenaar MALLET te Garonne, die zestig rantsoenen leveren en zestig manschappen in kwartier nemen moest. Zij gingen zamen bij eenige woningen rond, ten einde het noodige te beschikken. De doorluchtige Kozak bemerkte op eens, dat het hem geleende horologie was staande gebleven; MALLET bood hem het zijne aan, dat hij ook aannam. Wat echter de inwoners ook deden, zij waren niet in staat, om het gevorderde op te brengen; men zou misschien uit Vincennes onderstand kunnen krijgen. Zijne Doorluchtigheid verwaardigde zich, om met eigen hand aan den generaal D'AUMESNIL, gouverneur te Vincennes, een bevelschrift dienaangaande te schrijven. De hemel weet, hoe deze comedie nog ware afgeloopen, zoo de maire van Saint-Maur zelf, de heer DE CAYLUS, opperpostmeester des konings, thans niet was aangekomen. Er ver af van zich, gelijk de anderen, door de trotsche titel van prins te laten verblinden, vergeleek hij de omstandigheden en geraakte op het denkbeeld, dat hij hier met een bedrieger te doen had, wat hij den grooten heer dan ook dadelijk in het gezigt zeide, terwijl hij hem tevens in verzekerde bewaring nemen liet. De ex-overste, die zich hierbij eerst als een waar Kozak gedragen had, gaf nu eindelijk zijne beide uurwerken over en vertrok naar Parijs. Hij werd eerst voor den generaal VAN SAKSEN, vervolgens tot den graaf DE ROCHECHOUART gebragt, en eindelijk in handen der geregtigheid overgeleverd.

De akte van beschuldiging stelde onze prins als aan vervalsching schuldig voor, en de procureur trachtte te bewijzen, dat de onderscheidene door BERGSTEIN uitgegevene en met verdichte namen onderteekende schrifturen werkelijk vervalschingen waren. De verdediger des beklaagden overtuigde de gezworenen echter, dat deze geschriften niet als zoodanig moesten worden beschouwd.

De gezworenen spraken BERGSTEIN van de misdaad van vervalsching vrij, maar verklaarden hem aan bedriegerij en opligting schuldig. Hij werd diensvolgens tot vijfjarige gevangenis, tot eene geldboete van 300 francs en in de kosten veroordeeld.

BERGSTEIN was een Jood: onder de zonderlinge omstandigheden van zijn proces is een der kluchtigsten, een' Jood groot-commandeurs van de Malthezer-orde te zien benoemen.

ZEETIJDINGEN.

VLISSINGEN, den 18. Januarij. Sedert den 16 dezer zijn alhier ter reede gekomen. Voor Antwerpen bestemd:

La jeune Clemence, T. Smit, Hull, Johanna Maria, J. J. Willers, Hamburg, beide stukgoederen; Gebken, D. J. Bootsmann, Otterendorp, raapzaad; die Hoffnung, J. H. Ariens, Caroliniensiel, garst.

Voor Brussel bestemd:

La Marie, D. J. Salzsieder, Londen, suiker; Anna Catharina, H. E. Hansen, Bergen, stokvisch.

Voor Termonde bestemd:

Freundschaft, C. P. Matthissen, Weile, raapzaad.

BATH, den 10. Januarij. Gedurende de maand December 1843 zijn aan het kantoor van In- en Uitklaring, expeditie en betaling alhier, de navolgende schepen ingeklaard:

69 met steenkolen, 121 ledig, 8 met houtwerk, 16 met Hard-, zink- en straatsteen, 35 met stukgoederen, 4 met huiden, 5 met meubelen, 4 met hennipstroo, 2 met kalk, 2 met rogge, 1 met koperwerk; waarvan 285 onder Nederlandsche en 30 onder Belgische vlag; alsmede 20 stoombooten, 117 ledige visch- en mosselschepen, in 't geheel 402.

Uitgeklaard: 24 met Haard- en Boomstroosch, 57 ledig, 52 met stukgoederen, 4 met zaad, 10 met hooi, 7 met chicoreiwortel, 10 met hout, 16 met aardappelen, 13 met haver, 29 met gerst, 14 met bokking, 1 met kaas, 4 met meekrap, 5 met tarwe, 4 met slagtvee, 2 met pijpaarde; waarvan 185 onder Nederlandsche en 47 onder Belgische vlag; alsmede 19 stoombooten, 116 schepen met versche visch en mossels, in 't geheel 367 schepen.

MIDDEN-PRIJZEN

van de volgende Artikelen te MIDDELBURG,
18 Januarij 1844.

De Nederlandsche mudde.		De Nederlandsche mudde.	
J. Zeeuwsche Tarwe	f 8.50	Winter garst	f. 4.10
N. dito dito	« 7.50	Zomergarst	« 4.10
J. Walch. dito	« 9.00	J. Paardenboonen	«
Nieuwe dito	« 7.40	W. Witte Boonen	«
N. Rogge	« 5.30	W. Bruine dito	«
W. Groene Erwten	«	N. & W. Paardenboonen	« 5.40
Z. dito	«	N. Z. dito	« 5.10
Koolzaad	« 11.10	Raapolie	f 39.00 p. v.
W. dito	«	Patentolie	« 41.50 «
St. Joosland dito	«	Lijnolie	« 39.00 «
Haver	«	Raapkoeken	f de 1040 st.
Boekweit	«	Lijnkoeken	« 8.50 « 104 »

Te Vlissingen bij A. W. VAN BIEREN.